

येयुः इति साम्यदायिकाः ॥ एतेषां काशी
एव प्रधानतमं वासस्थानम् ॥ * ॥ महादेवः ।
यथा, महाभारते । १३ । १७ । १२६ ।
“मुखो विरूपो विकृतो दृष्टी कुक्षी विकृल्लङ्घः ॥”
योगाचार्यविशेषः । यथा, शिवपुराणे वायु-
संहितायाम् । उत्तरभागे । १० । ५ ।

श्रीकृष्ण उवाच ।

“युगावर्तेषु सर्वेषु योगाचार्येच्छेनेन तु ।
अवताराणि श्रुत्वाश्च शिष्याश्च भगवन् ! वद ॥”
उपमन्यु उवाच ।

“महाकालश्च शूलो च दृष्टी मुखी स एव च ॥”
धृतराष्ट्रपुत्रनामकतमः । यथा, महाभारते
धृतराष्ट्रपुत्रनामकधने । १ । ६७ । १०२ ।
“निषङ्गी कवची दृष्टी दृष्टधरो धनुर्महः ॥”
दृष्टीयत्र पाश्रीति केचित् ॥) दृष्टयुक्ते चि ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ३५ ॥ (यथा, महा-
भारते । १३ । १४ । ३७४ ।

“दृष्टी मुखी कुशी चोरी घृताक्तो भेखनीकृतः ॥”
दृष्टोत्पलं, क्ली, (दृष्टयुक्तसुत्पलमिव) वृत्त-
विशेषः । डानिपोला इति डानकुनि इति च
भाषा । अस्य गुणाः । त्र्यम्बासकासनाश्रि-
त्वम् । अग्निदीपनत्वञ्च । इति राजवल्लभः ॥
तनु पीतरक्तश्चेत्पुष्पभेदेन त्रिविधम् । पीतस्य
पर्यायः । गोवन्दनी २ गन्धवल्ली ३ सहदेवी ४
सहा ५ । रक्तस्य पर्यायः । विश्वदेवा १ ।
श्वेतस्य । दृष्टोत्पला १ । इति रत्नमाला ॥

दृष्टोत्पला, क्ली, (दृष्टोत्पल + टाप् ।) श्वेत-
पुष्पदृष्टोत्पलम् । इति रत्नमाला ॥

दृष्टः, त्रि, (दृष्टते इति । दृष्ट + कर्मणि यत् ।
यद्वा । दृष्टमर्हतीति । दृष्ट + “दृष्टादिभ्यो यत्”
५ । १ । ६६ । इति यत् ।) दृष्टनीयः । दृष्टि-
तयः । (यथा, मार्कण्डेये । २८ । ३४ ।

“यस्योद्धृष्टं स्वकं धर्मं खवर्णाश्रमसंज्ञितम् ।
नरोऽन्याथा प्रवर्तते स दृष्टो भूयते भवेत् ॥”
तत्पर्यायः । दृष्टाहः २ । इति जटाधरः ॥
(यथा, रघुः । १ । २५ ।

“स्मिते दृष्टयतो दृष्टान् परिशीतोः प्रसूतये ॥”
दत्, पुं, दन्तः । इति शब्दचन्द्रिका । अस्य बहु-
वचने दत् ॥

दत्तं, त्रि, (दीयते इति । दा + क्तः ।) रक्षितम् ।
कृतदानम् । तत्पर्यायः । विस्मृष्टम् २ । इति
त्रिकाश्लेषः ॥ विश्राणितम् ३ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ (यथा, माघे । १ । १५ ।

“सहस्रदत्ते मुनिमासने मुनि-
श्चरन्तनस्तावदभियवीविशत् ॥”

दा + भावे क्तः ।) दाने, क्ली । तत् सप्तविधं
यथा,—

“दत्तं सप्तविधं प्रोक्तमदत्तं षोडशभक्तम् ।
प्रथमदत्तं भृतिस्तुष्ट्या ज्ञेयान् प्रथुपकारतः ।
द्वितीयदत्तं भयक्रोधशोकविषरुगन्वितैः ।
तथीतुकोत्परीहारयव्यासच्छलयोगतः ॥

बालहृष्टाखतन्त्रान्तमत्तोन्मत्तापवर्जितम् ।
कर्ता ममेदं कर्मैति प्रतिलाभेच्छया च यत् ॥
अपात्रे पात्रमित्युक्ते कार्ये चाधर्मसंहिते ।
यदत्तं स्यादवज्ञानात् तददत्तमिति स्मृतम् ॥”

इति मिताचरा ॥

दत्तः, पुं, राजविशेषः । स अभिसिंहनन्दनः । इति
हेमचन्द्रः । ३ । ३६० ॥ (स तु जैनविशेषः ।
अपरः जलियवर्षोत्पन्नो वृषविशेषः । यथा,
महाभारते । १२ । २६६ । १५ ।

“आयुर्मतङ्गो दत्तश्च हृपदो मातुस्य एव च ॥”
यद्वर्षीयस्य राजाधिदेवस्य पुत्रः । यथा,
हरिवंशे । ३८ । २ ।

“राजाधिदेवपुत्रास्तु जज्ञिरे वीर्यवतराः ।
दत्तातिदत्तौ बलिनौ पानश्वः श्वेतवाहनः ॥”
वैश्वस्योपाधिविशेषः । यथा,—

“श्रुत्वा देवश्च विप्रस्य वरुणां चाता च भूसुजः ।
भूतिर्दत्तश्च वैश्वस्य दासः श्रुदस्य कारयेत् ॥”

इत्युद्धाहृतत्वम् ॥

अधुना कायस्थादेरुपाधिश्च । (यथा, कुल-
दीपिकायाम् ।

“गौडेश्वरौ कीर्तिमन्तश्चिरवसतिकृता मौलिका
ये हि सिद्धा
स्ते दत्ताः सनदासाः करगुहसहिताः पालिताः
विहदेवाः ॥”)

भगवदवतारविशेषः । स अत्रिपुत्रः दत्तात्रेय इति
नाम्ना ख्यातः । इति श्रीभागवतम् ॥ (पुत्र-
विशेषः । यथा, देवीभागवते । १ । ६ । ४८ ।

“कुलः सद्योः कानौनः क्रौतः प्राप्स्यथा वने ।
दत्तः केनापि चाशक्तौ धनयाहिसृताः स्मृताः ॥”
तथा, महाभारते । १ । १२० । ३४ ।

“दत्तः क्रौत उपक्रीत उपगच्छेत् स्वयश्च यः ॥”
दत्तकः, पुं, (दत्त एव । स्वार्थे कन् ।) द्वादश-

विधपुत्रान्तर्गतपुत्रविशेषः । सपिण्डदत्तकरु
अश्रीचयवस्था । यथा, “गापिण्डस्य पुत्रीकरणे
तु सपिण्डभरणादिनिमित्तं दत्तकस्य तन्भरणा-
दिनिमित्तं सपिण्डाः । दशराजमेव निर्निवारम् ।
इति अनन्तभट्टकृतदत्तकदीधितिः ॥ * ॥

औरसपुत्रेण सह तस्य समभागित्वम् । यथा,—
“दत्तपुत्रे यथाजाते कदाचित्त्वौरसो भवेत् ।
पितृवित्तस्य सर्वस्य भवेतां समभागिनौ ॥

इत्यपि वचनं श्रुदविषयम् ॥” इति दत्तकचन्द्रिका ॥
अन्यत् पोष्यपुत्रशब्दे दृष्टयम् ॥

दत्तकपुत्रः, पुं, (दत्तक एव पुत्रः ।) द्वादशविध-
पुत्रान्तर्गतपुत्रविशेषः । यथा, याज्ञवल्क्ये ।
“दद्यान्माता पिता वा यं स पुत्रो दत्तको भवेत् ॥”
तत्परिग्रहणस्य प्रकारो यथा,—

“शुक्रशीलितसम्भवः पुत्रो मातापितृनिमित्तकः ।
तस्य प्रदानविक्रयव्यागेषु मातापितरौ प्रभवतः ॥
नत्वेकं पुत्रं दद्यात् प्रतिगृह्णीयाद्वा स हि सन्ता-
नाय पूर्व्वेषाम् ।

क्ली पुत्रं न दद्यात् प्रतिगृह्णीयाद्वा अन्यत्रानु-
ज्ञानाङ्गुः ॥

पुत्रं प्रतिगृह्णीष्यन् बन्धुनाहूय राजनि निवेद्य
निवेशनस्य मध्ये आहूतिभिर्हुत्वा प्रतिगृह्णीया-
दिति ।” इति वशिष्ठः ॥ तस्य गोत्रधनप्राप्ति-
र्थथा,—

“गोत्रकथं जनयितुर्न हरेद्दत्तमः सुतः ।
गोत्रकथायुगः पिण्डो अपैति ददतः स्वधा ॥
पितुर्गोत्रेण यः पुत्रः संस्कृतः पृथिवीपते ! ।
आचूडान्तं न पुत्रः स पुत्रतां याति चान्यतः ॥
चूडाद्या यदि संस्कारा निजगोत्रेण वै कृताः ।
दत्ताद्यास्तनयास्ते स्युरन्यथा दास उच्यते ॥
ऊर्ध्वं पञ्चमाहर्षात्त दत्ताद्याः सुता वृष ! ।
यद्दत्ता पञ्चवर्षीयपुत्रेहिं प्रथमश्चरेत् ॥”

इत्युद्धाहृतत्वम् ॥

दत्तको द्विविधः । केवलदत्तकः द्वादशविधदत्त-
कश्च । केवलदत्तको जनकेन प्रतिगृह्णीतयमेव
दत्तः तस्यैव पुत्रः । द्वादशविधदत्तकस्तु जनकप्रति-
गृह्णीतभ्यामावधोरयमिति संप्रतिपन्नः स उभयो-
रपि पुत्रः ।” इति मिताचरा ॥

दत्ताप्रदानकं, क्ली, (दत्तस्य आप्रदानं दृष्टव-
मस्यस्य । दत्ताप्रदान + टन् ।) अष्टादश-
विवादप्रदानान्तर्गतविवादविशेषः । दत्तस्य पुन-
राहरणं यस्मिन् विवादप्रदे तत् । यथा, नारदः ।
“दत्ता द्रव्यमस्यगयः पुनरादातुमिच्छति ।
दत्ताप्रदानिकं नाम अवहारपदं हि तत् ॥”

“असम्यग्विहितमार्गेण ॥” इति मिताचरा ॥

दत्तात्मा, [न्] पुं, (दत्तः आत्मा येन ।) पुत्र-
विशेषः । यथा,—

“दत्तात्मा तु स्वयं दत्तः ।” इति काव्यायनः ॥ अस्य
विवरणम् । “दत्तात्मा तु पुत्रो यो मातापिण्ड-
विहीनस्ताभ्यां त्वक्तो वातवाहं पुत्रो भवामौति
स्वयं दत्तत्वसुपगतः ।” इति मिताचरा । २ । १३४ ॥
(विश्वदेवानामन्यतमः । यथा, महाभारते ।
१३ । ६२ । ३४ ।

“सोभपः सूर्येसावित्रो दत्तात्मा पुण्डरीयकः ॥”
दत्तानपकर्म, [न्] क्ली, (दत्तस्य अनपकर्म

आदानं यत्र ।) दत्ताप्रदानिकम् । इति मनुः ॥
दत्तिः, क्ली, (दा + भावे क्तिन् ।) दानम् । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघुः । ८ । ८६ ।

“अप्रशोकमनाः कुटुम्बिनी-
मनुयच्छीव्य निवापदत्तिभिः ॥”)

दत्तैयः, पुं, (दत्ताया अपत्यं पुमान् । दत्ता + ट्क् ।)
इन्द्रः । इति त्रिकाश्लेषः ॥

दद, ड दाने । दृते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भां-
आत्म-सक-सेट् ।) ड, ददते । इति दुर्गा-
दासः ॥

ददनं, क्ली, (दद + भावे ङट् ।) दानम् । इति
शब्दरत्नावली ॥

ददः, पुं, कच्छपः । इति संचिप्रसारे उणादि-
उक्तिः ॥ (ददाति कच्छमिति । दद + बाहुल-
कात् रुः । यद्वा, दरिद्राति दुर्गच्छत्वेनेति ।
दरिद्रा + ऋगयादिलात् कुप्रत्ययेन साधुः । इत्यु-
च्यलदत्तः । १ । ६२ ।) रोगविशेषः । दाद